

PODLISTY

ČTĚTE, NEŽ TO SMAŽOU!

Tiché vítězství:

Válka mafií končí na úřadech, ve vazbě i v letadle do Moskvy

4.5.2025 DAMA

Když jde zákon po krku organizovanému zločinu, většinou to cítíte ve vzduchu. A někdy i slyšíte – jako třeba při víkendovém zásahu proti nechvalně proslulému Nikolajovi, údajnému zabijákovi levé mafie, kterého policie obvinila z „vraždy obzvláště trýznivým způsobem“. Do jeho oblíbeného úkrytu dorazila zásahovka, došlo ke střelbě, někdo spadl ze schodů a sousedé prý slyšeli i výbuch... Další dvě, a fakt velké, ryby se totiž chytily do sítě potichu, bez granátů i sirén. Jistý Pjotr Michailovič Katonin, don levé mafie, už totiž v tuhle chvíli neřeší pašování, nýbrž kufry – vypršelo mu vízum a byl elegantně deportován zpět do Ruska. Kdo by si byl pomyslel, že víza jsou silnější než pouta? A aby to bylo vyvážené – pravá strana podsvětí nezůstala ušetřena. Enzo Giovanni, don pravé mafie a údajný magnát v oblasti „daňové kreativity“, byl nenápadně zadržen

a momentálně tráví čas ve vazbě. Policie mu prý našla tak kreativní účetnictví, že se ho snaží rozluštit i oddělení symbolické logiky z Matfyzu. Tři případy. Tři zneškodněné figurky. Jeden tichý triumf. A co víc – policie si za poslední dny zaslouží nejen podání ruky, ale i veřejné uznání. Nejenže zabránila dalšímu násilí, ale zvládla i citlivé operace bez zbytečného divadla. A právě v tom je jejich letošní majstrštyk: hladce a nenápadně udělali pořádek. Zatímco se ulicemi dál line běžný ruch, v pozadí se dějí věci. A jestli si někdo myslel, že válku levé a pravé mafie ovládnou samopaly, možná bude překvapen: tady zatím vítězí poctivá policejní práce – byť občas možná trochu netradiční. A my? Sledujeme dál. Protože i když ticho léčí – občas v něm praská i beton.

Pomáhat a chránit

Zrcadlo, zrcadlo... A pak už žádné

3.5.25 VEVA

Na jednom z pražských sídlišť se v posledních týdnech rozšířila zpráva o podivném zrcadle, které si prý „žilo vlastním životem“. Viselo v běžném bytě, v paneláku, na chodbě u vstupních dveří. Bydlí tam rodina s malými dětmi a podle jejich vyprávění bylo zrcadlo dědictvím po praradě. Zprvu šlo jen o drobnosti – zpožděný odraz, lehké zamlžení i při suchém vzduchu, nebo to, že člověk v zrcadle stál trochu jinak, než jak stál doopravdy. „Nejdřív jsme si mysleli, že je jen trochu prohnuté,“ řekl otec rodiny. „Ale pak si děti začaly stěžovat, že na ně zrcadlo 'kouká', a že někdy ukazuje věci, které nejsou za nimi, ale... někde jinde.“ Zajímavé bylo, že zrcadlo prý občas zachytilo pohyb, i když v bytě nikdo nebyl. A jednoho večera, když se celá rodina dívala na televizi, odraz v zrcadle za nimi ukazoval prázdný gauč.

Situace dospěla do bodu, kdy se rodina rozhodla zrcadlo sundat. Ještě než tak stihli udělat, objevili se prý v domě „nějací lidé v černém“. Podle svědků šlo o dva muže a jednu ženu v civilním oblečení, ale se stejnými černými aktovkami. Prokázali se úředně vypadajícím dokumentem, jehož podrobnosti nikdo z přítomných nerozluštil. Majiteli bytu vydali stvrzenku a zrcadlo si bez dalších vysvětlování odnesli. „Řekli, že jde o státní záležitost související s kulturní ochranou předmětů nejasného původu,“ uvedl majitel. „Ale mluvili velmi klidně, profesionálně. Nešlo říct, jestli to mysleli vážně, nebo si dělali legraci. Doteď nevíme, co se vlastně stalo.“ Zrcadlo je pryč. A podle některých sousedů se v bytě od té doby dýchá trochu lehčeji. Jiní ale tvrdí, že od té doby v chodbě občas zahlédnou odraz, i když tam žádné zrcadlo není.

V TOMTO VYDÁNÍ

VLK V ROUŠE MAZLÍČČÍM

VOKO BERE

TICHÉ VÍTĚZTVÍ
STRÁNKA 1

Vlk v rouše mazlíččím
Tutlá vláda infekční
škodnou?

4.5.25 TOVO

Rostoucí počty vlků v českých lesích jsou oslavovány médii i ochránci přírody. Tuto křivku růstu však podezřele blízce kopírují statistiky výskytů kožních onemocnění a veterinárních karantén. Podle mnohých zdrojů tak šíří vlci v české krajině nejen strach mezi ovčáky, ale údajně i lupénku, kulhavku a slintavku.

„Můj bratranec měl lupénku, co skoro zmizela. Pak potkal vlka na cyklostezce a druhý den mu to vylezlo znova. Řekněte mi, že to je náhoda,“ tvrdí pan Vlastimil z Jablunkova, který přísahá, že ho po vlčím vytí začal svědit loket. Renomovaná edukátorka Jiřina Spolehlivá, z youtube kanálu "Jiřina Vysvětluje Věci", upozorňuje, že výskyt vlků se již zdaleka neomezuje jen na luhy a háje.

"Běžný městský občan viděl vlka tak možná na obrázku v přírodopisné učebnici. Není tedy divu, že jakoukoliv psovitou šelmu v městském parku automaticky považují tak maximálně za zaběhlého vlčáka." Divocí vlci volně se pohybující v městském prostředí však představují naprosto bezprecedentní ohrožení veřejného zdraví a bezpečí. A co na to naši zákonodárci?

"Vláda to samozřejmě tutlá. Kdyby se proti tomu měli nějak veřejně vymezit, nebo snad dokonce vyhlásit aktivní likvidaci pomocí jedů a cíleného odstřelu, skočili by jim ekologičtí aktivisté po krku," říká paní Spolehlivá. Mezitím se mezi lidmi začínají objevovat domácí testy na vlčí škrábnutí, využívající vzorky slin, moči a ochlupení.

Veritas

Budoucnost ve
vašich rukou

Voko bere bez Čorky, ale se
vším všudy

4.5.25 PEMA

Včerejší koncert kapely Voko bere na Albertově měl našlápnuto k běžnému punkovému večírku – dokud se nezjistilo, že předskokan M.C.Čorka vůbec nedorazí. Frontwomanka Princezna se o jeho zadržení policií dozvěděla těsně před nástupem. Atmosféra na moment zhořkla, ale pravý punk se přece nevzdává kvůli jedné klepající se klepetaríně. Situaci zachránily čtyři fanynky z publika, které bez váhání vylezly na pódium a stříhly si improvizovanou punkovou písničku. Za odměnu sklidily potlesk jak ostatních fanoušků, tak i od členů kapely Voko bere. Davy nelenily a skandovaly z plna hrdla:

„Magie roste, systém roste, pryč s magií!“

„Magii nechceme, systém nechceme!“

A když se u areálu objevili členové policejní jednotky UNO, dav přešel do nového chorálu:

„Pusťte Čorku!“

Jakmile se situace uklidnila, Voko bere odpálili svůj koncert. Zazněla jejich hlavní – a jediná – píseň, během níž fanoušci zpívali jako o život. Refrén se nesl nad hlavami všech: „Spokojený kokoti, co nevidí dál,

že každé vrchol má svůj pád...“ Po doznění posledního akordu se rozjelo klasické podepisovací kolečko – plakáty, rukávy, někdo i zadek. Kapela se pak sebrala a šla do své oblíbené hospody Neznámá, kde se úspěch koncertu náležitě zapil. Policie také nakonec nepřišla zkrátka – po koncertě byla zadržena hlava populární náboženské a seberozvojové společnosti Cesta očištění novoluní. Dá se tak říct, že všichni odcházeli spokojení. Možná krom zadržené, ale štáry taky patří k punku! A fanoušci? Ti si cestou domů dál pobrukovali refrén. Protože i když „kokoti nevidí dál“, Voko bere rozhodně vidí až za roh – a vždycky hraje nadoraz.